

Jak se vydává kniha

Řeknu to rovnou – složitě. Je to obtížný porod, kdy dítě je z lůna autorova rváno za užití porodnických kleští. Psal jsem fejetony do Jihlavských listů, šly mi od ruky, a když utěšeně přibývaly, zachtělo se mi udělat z nich knížku. Zablockován nesmyslnou představou, že vlastním nákladem tisknou jen grafomani, začal jsem hledat nakladatele.

Nejprve jsem navštívil vydavatele svých předchozích knih, ale ten – dobře poučen z dřívějších nezdarů – se dost ošival a naznačil mi, že bez sponzorů do toho už nepůjde. Nalistoval jsem telefonní seznam svých známých a vytipoval desítku těch movitějších. To byste nevěřili, co to udělá, když po někom chcete jeho peníze! Skoro všichni okamžitě přešli do hlu-
boké ilegality, až jsem se lekl,

jestli už náhodou nejsou po smrti. Jediný statečný muž mi napsal – vykašli se na sponzory, já ti tu knihu vydám sám!

A nastala doba vzrušujícího, ale značně úporného a dramatického tvůrčího kvasu. Já měl o podobě knihy své představy a pan nakladatel taky své, často

Fejeton

se nám rozcházely. Počínaje samotným názvem knížky přes obálku až po doprovodné fotografie a popisky pod nimi.

V jedné zvláště krizové chvíli jsem praštil už asi třetí pracovní verzi knihy o stůl a užil o jejím osudu velmi neslušného výrazu, který se nehodí k otištění. Ke cti nakladatele budiž řečeno, že se nikdy nesnížil k výroku, že když všechno platí,

bude po jeho. S odstupem času vím, že měl skoro pokaždé pravdu a slíbují mu tímto na čestné slovo, že příště – a já věřím, že nějaké příště skutečně bude – mu už nebudu klást tak tvrdošíjný odpor.

Obchodní strategii jsem nechal plně na něm, a udělal jsem dobře, protože on ví, co dělá. Je totiž současně autorem úspěšných knih, které vydává. Z mé teorie o sebe tisknoucích „grafomanech“ se tak stala naprostá kravina. Ale musím se také pochválit, i já vydatně pomáhal. Bylo krásné a dlouhé období, když kniha spatřila světlo světa. Vyrážel jsem i několikrát denně do ulic s několika výtisky, odchytilával potenciální kupce a ptal se s přísným výrazem:

„Je to možné, že ještě nemáš mou knihu?“

Pokud se pamatuji, neodmítl mě nikdo.

Teď už vím, že knížka cestovala i za našimi krajany, jihlavskými rodáky, do širého světa, a nebylo to jenom Německo, Rakousko, Švýcarsko, Holandsko, ale i daleko přes oceány do USA, Kanady nebo Austrálie.

A teď ještě rychle, než prasknu sebechválou. Ze všech roztomilých pochval slovních i písemných tu snad nejhezčí: „Kniha byla jako by mě polila živá voda, takový medový lízátko, chceš, aby nekončilo...“

Já se nad knížkou se založenými rukama dlouho kochal, ale už zase píšu a ušil jsem na sebe bič. Totiž, že to mé psaní nesmí být horší než v té knížce. K čemuž mi dopomáhej Bůh a vaše čtenářská přízeň.

Arif Salichov

Bloudivý

Už v dětství jsem se rád toulal, objevoval tajuplná místa a se zatajeným dechem bloudil po neznámých cestách, nejčastěji mě tahle vášeň bludných Ahasverů chytla při nedělních výpravách z Bítovčic na večerní mši svatou do kostela v Lukách. Na břehu řeky pásl spolužák Arnošt krávu a dvě kozy, já mu mával na pozdrav a tu práci kovboje jsem mu tenkrát záviděl, ale moje cesta vedla od silnice na druhou stranu, do lesů, abych tam mezi smrky a na mezích u pole sbíral houby a všechny ty babky, žampiony a bedle čistil a ukládal do papírového sáčku a těšil se domů na smaženici, jenže teta mi při smažení té dobroty domlouvala, abych se při cestě do kostela příště už necoural po lesích, aby mě v tom večerním šeru nezlákaly bludičky, protože to bych se domů sám už jen tak nevrátil.

Takové varování mě hnedle zaujalo a já

začal vyzvídat, jaké ty bludičky jsou, abych se dozvěděl, že jejich posláním je bludným světélkem svádět pocestné ze správné stezky, odlákat je nenápadně do bažin u potoka a pak třeba i k řece a utopit. A já poslouchal se zatajeným dechem, protože jsem tu svítivé potvůrky u lesa občas zahlídl, ale teta

Fejeton

mě varovala, že cestu k cíli může zmást i nástraha nesvítící, ba zcela neviditelná. – Bludný kořen! Ten je nebezpečný právě tím, že se nijak neliší od ostatních kořenů, nevšímáš si ho a ani se nenaděješ, záluďně dřevo překročíš a jsi ztracen! – popisovala mi teta lesní nástrahy – Pak se motáš cestou necestou, pořád v kruhu, až do vyčerpání

všech sil a potom už je pozdě na záchranu.

A já se začal bát, že příště zabloudím a nepomohlo mě ani ujištění strýce Karla ve Studené pod Javořicí – Nenech se takovými řečmi obloudit, teta by se jistě divila, že světélka těch bludiček nejsou zakleté panenky ani kouzelná děťátka, ale plyn, metan, který uniká z bažiny a ve tmě vytváří modré plamínky. A v lese mají všechno světélkování na svědomí václavky, konkrétně jejich podhoubí. Bludičky se dávno odstěhovali z lesů do Jihlavy, kde svádějí z pravé cesty každého, kdo je s nimi ochoten utratit nějakou tu bankovku.

Přestal jsem se tehdy konečně bát, i když musím připustit, že jsem byl v dospělosti na svých toulkách několikrát sveden, přátelé cestování a nebezpečného seznamování na pěšinách života s neznámou paní.

rytíř bludné postavy Jan Schwarz

Z tvorby našich čtenářů

Post

odjel jejich vlak
a chřestější perónů zmlkl

není mi do ničeho

postě na nebi ženou
hřbata hází hlavami

jak bych byl
znovu kluk

Noc

pohrdlas klenoty
lukturcie

a tím tento svět
začíná být nadmíru
složitý a pevný

tvá bota lukrécie
odhalila stehno
příliš vysoko

dusím se

(kuplet)

o půlnoci
krev je v očích
venku běhá bestie
na provázku

její kočičí
směje se a zapljuje
ach ta kočička
kde se vzala

kdo se strachu napije
ten to ví a
mlýnkem točí
ten to kafe rozlije

Hermit

(Autor spolupracuje
s jihlavským spolkem Ji.na.k)

Poradna veterináře

Udržení vhodné tělesné hmotnosti

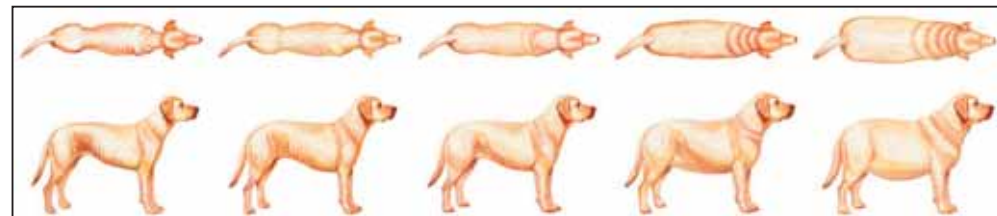


MVDr.
Luděk
Kučera

Nadváha je charakterizovaná ukládáním tělesného tuku ve větším množství než je potřebné k udržení optimální tělesné kondice a zdraví.

Zvýšená tělesná hmotnost se u mladých rychle rostoucích psů velkých plemen podílí na vývojových onemocněních pohybového aparátu známé pod pojmy jako je osteochondroza, dysplazie kyčelních i loketních kloubů, Woblerův syndrom a dalších. U starších psů souvisí s rozvojem degenerativního onemocnění kloubů, cukrovky, oběhových a plicních onemocnění.

Hlavní příčinou je nadměrný přísun energie v krmivu s následným ukládáním v podobě tukových zásob. Jsou plemena



pro nadváhu predisponovaná, například labradorský retrívr, basset, bígl, kokršpaněl i některá plemena koček. Nejtěžším psem světa byl anglický mas-tif o hmotnosti 165 kg a nejtěžší kočkou kastrováný kocour vážící 21 kg.

Vliv mají i některá onemocnění hormonální, jako je zvýšená funkce kůry nadledvinek nebo naopak snížená funkce štítné žlázy. Náchylnější ke zvýšení hmotnosti jsou zvířata starší a kastrována. Velkou roli sehrávají faktory prostředí, jako je překrmování, časté podávání pamlsků, krmení od stolu a nedostatek pohybu. Tělesná kondice je u psů i koček zařazována do 5 stupňů - vyhub-

lost, podváha, ideální hmotnost, nadváha a obezita.

Úbytku hmotnosti dosáhneme zvýšeným odbouráváním tuků. Nejvhodnější metodou je takzvaná kontrolovaná redukce kalorií. Nejdříve je potřeba stanovit optimální tělesnou hmotnost zvířete. Odvozuje se na základě množství viditelného tělesného tuku.

Psi s asi 20 % tělesného tuku mají lehce vystouplá žebra, při pohledu shora trup ve tvaru přesýpacích hodin, při pohledu z boku vykasané břicho, kosti na kořeni ocasu jsou zřetelné. Jedná se o zdravotně nerizikovou skupinu. Při 50 % tělesného tuku již mají žebra obtížně hmatatelná, žád'

je rozšířená, vystouplé břicho, při pohledu ze zadu čtvercový vzhled, kosti na kořeni ocasu obtížně hmatatelné. Zde jsou již zdravotní rizika vážná.

Při 70 % tělesného tuku jde o zvířata obézní. Žebra jsou nehmatatelná, zád' značně rozšířená, tukový polštář pod břichem, při pohledu ze zadu tvar obrácené hrušky a na kořeni ocasu jsou tukové polštáře.

Na základě zjištěné optimální tělesné hmotnosti stanovíme dle výrobce používaného krmiva vhodnou potřebu kalorií a podáváme je v 75 % doporučeného množství.

Můžeme také využít speciální komerční diety pro snížení hmotnosti. Jedná se o ověřená krmiva,

Chcete se příjemně odregovat a při tom získat nové sebeuplatnění? Potom absolvujte

Masérský kurz pro sportovní a rekondiční masáže

akreditovaný MŠMT v rozsahu 150 vyuč. hod. který pořádá

Petr Beran - Vzdělávací středisko Vysočina

Získáte: „Osvědčení“ pro nový obor - nové sebeuplatnění - zajímavou možnost výdělků

Jihlava: 25.2. - 3.6.2016

Havlíčkův Brod: 26.2. - 4.6.2016

Chrudim: 24.2. - 1.6.2016

Kurzy budou zpravidla každý pátek 15:30-20:00 h a vybrané soboty 8:30-18:00 h. podrobný rozpis na maserskekurzy.eu

Další nástavbové kurzy najdete na: www.maserskekurzy.eu nebo volejte: 604 201 891 (Petr Beran)



P.S. Bavte se a přitom vzdělávejte!

Masérský kurz nebo zálohu můžete někomu věnovat jako dárek

ANKETA Jihlavských listů SPORTOVEC OKRESU JIHLAVA ROKU 2015

Hlasujte pro sportovce

V dnešním vydání Jihlavských listů přinášíme pouze kupon pro hlasování v soutěži Sportovec Jihlavska 2015.

» Na níže otištěný kupon vpište jméno (nebo pouze pořadové číslo) vámi vybraného sportovce v každé z kategorií a vyplněný lístek doručte do redakce Jihlavských listů, Fritzova 34, 586 01 Jihlava. Z došlých kuponů vylosujeme tři čtenáře, kteří obdrží vstupenku pro dvě osoby na slavnostní galavečer. Hlasy poslané kuponem mají dvojnásobnou hodnotu oproti internetovému hlasování.

Kupon Sportovec okresu Jihlava roku 2015

Kategorie Jednotlivec
jméno (stačí pořadové číslo)

Kategorie Kolektiv
jméno (stačí pořadové číslo)

Kategorie Trenér
jméno (stačí pořadové číslo)

Jméno odesílatele:

Adresa:

Telefonní číslo:

Vyhlásovatel Statutární město Jihlava JIHLAVSKÉ LISTY
Generální partner TESLA JIHLAVA
Partneri akce

VETERINÁRNÍ KLINIKA
MVDr. LUDĚK KUČERA

www.veterina-kucera.cz

Tel.: 567 230 601
Mob.: 724 340 220
E-mail: info@veterina-kucera.cz

Sokolovská 48
Jihlava
[facebook.com/veterina.kucera](https://www.facebook.com/veterina.kucera)

kteřá pomáhají nastartovat spalování přebytečného tuku. Mívají menší obsah tuku, větší obsah vlákniny a bílkovin, které navozují pocit nasycení a spokojenosti. Přídavky například L-karnitinu pomáhají odbourat tuky. Je třeba se vyhnout velkým ztrátám tělesné hmotnosti v krátkém časovém intervalu, abychom předešli „jojo efektu“. Nejsou-li zdravotní omezení,

tak zvýšíme u psa pohybové aktivity. Důležité je upravit stravovací návyky – krmivo podávat pravidelně, nenechávat zbytky v misce, odnaučit žebraření od stolu, zabránit vyjídání odpadkových košů a sbírání potravy venku. Před všechna opatření však k selhání redukčního programu může dojít.

MVDr. Luděk Kučera